

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 104/26

V Lucemburku dne 16. července 2026

Rozsudek Soudního dvora ve spojených věcech C-258/23 | *Imagens Médicas Integradas*, C-259/23 | *Synlabhealth II* a C-260/23 | *SIBS – Sociedade Gestora de Participações Sociais* a další

Kontroly prováděné orgánem pro hospodářskou soutěž: unijní právo nebrání tomu, aby byly bez předchozího souhlasu soudce zajištěny pracovní e-maily, které si vyměnili zaměstnanci a vedoucí pracovníci podniků, jichž se týká šetření

Vnitrostátní právo však musí stanovit úzký rámec pro pravomoci orgánu pro hospodářskou soutěž a poskytovat přiměřené a dostatečné záruky proti zneužití a svévoli, a to zejména prostřednictvím účinného následného soudního přezkumu

V rámci šetření týkajícího se protisoutěžních jednání zajistil portugalský Úřad pro ochranu hospodářské soutěže v prostorách dotčených společností e-maily, které si vyměnili zaměstnanci těchto společností. Tyto společnosti zajištění e-mailů napadly a tvrdily, že k němu měl udělit souhlas vyšetřující soudce, a nikoli státní zastupitelství. Portugalský soud, který věci projednává, se obrátil na Soudní dvůr.

Soudní dvůr konstatoval, že provedená zajištění představují nejen omezení práva na respektování soukromého a rodinného života, ale i omezení práva na ochranu osobních údajů. Tato omezení jsou však zřejmě odůvodněná cílem obecného zájmu, jímž je ochrana nenarušené hospodářské soutěže. Tato omezení se navíc jeví jako přiměřená. Z toho vyplývá, že **unijní právo v zásadě nebrání** právní úpravě členského státu, podle které vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž může v **rámci šetření týkajícího se údajného porušení pravidel hospodářské soutěže zajistit v podnikatelských nebo obchodních prostorách e-maily**, jejichž obsah souvisí s předmětem kontroly, **aniž k tomu má předchozí souhlas soudce**.

Při neexistenci předchozího souhlasu uděleného soudcem však musí být pro zajištění stanoven **právní rámec a striktní omezení** a toto zajištění **musí podléhat následnému úplnému soudnímu přezkumu**. Kromě toho v případech, kdy jsou záznamy zajištěny z mobilních telefonů, počítačů nebo jiných elektronických nosičů dat používaných pro soukromé i pracovní účely, **může přístup k údajům, které obsahují, představovat závažný, či dokonce zvláště závažný zásah do dotčených základních práv**. V takovém případě **musí být přístup k těmto údajům podroben předchozímu přezkumu ze strany soudu nebo nezávislého správního orgánu**.

V rámci šetření týkajícího se porušení práva hospodářské soutěže¹ zajistily portugalské orgány obchodní záznamy pocházející z e-mailů, které si vyměnili zaměstnanci a vedoucí pracovníci dotčených společností. Tyto společnosti se proti tomu ohradily a tvrdily, že bylo porušeno jejich právo na důvěrnost komunikace² a souhlas k takovému zajištění měl udělit vyšetřující soudce, a nikoli státní zastupitelství.

Portugalský soud, který dané věci projednává, se Soudního dvora v podstatě dotázal, zda je souhlas udělený státním zastupitelstvím dostačující.

Soudní dvůr nejprve konstatoval, že **pracovní e-maily**, které si vyměnili zaměstnanci a vedoucí pracovníci podniku

prostřednictvím e-mailové schránky tohoto podniku, **spadají pod komunikaci chráněnou právem na respektování soukromého a rodinného života**. Skutečnost, že e-mail může být vzhledem ke své formě nebo obsahu kvalifikován jako „pracovní“, jej nemůže zbavit této ochrany.

Soudní dvůr dále zdůraznil, že zajištění dotčených dokumentů portugalským Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže **se může dotýkat nejen práva na respektování komunikace, ale i práva na ochranu osobních údajů**³. V této souvislosti Soudní dvůr uvedl, že zajištění e-mailů při kontrolách v podnikatelských prostorách jednoznačně představuje **omezení výkonu** těchto práv.

Soudní dvůr nicméně připomněl, že taková omezení mohou být přípustná, pokud jsou stanovena zákonem, respektují podstatu dotčených práv, odpovídají cílům obecného zájmu a jsou přiměřená.

Soudní dvůr konstatoval, že **tyto podmínky jsou v projednávané věci zřejmě splněny**. Soudní dvůr zejména uvedl, že orgány nemají **neomezený a plošný přístup** k obsahu e-mailů a e-mailových schránek a **údaje** obsažené v těchto komunikacích **nelze použít k jiným účelům než k identifikaci protisoutěžních jednání, která jsou předmětem šetření**, takže se jeví, že podstata práv je respektována. Podle Soudního dvora **je zajištění nenarušené hospodářské soutěže cílem obecného zájmu, který uznává Evropská unie**.

Pokud jde o přiměřenost opatření, Soudní dvůr rovněž konstatoval, že význam tohoto **cíle může ospravedlnit zásah do dotčených práv a žádný jiný prostředek**, který by byl stejně účinný a méně zasahoval do těchto práv, se nejvíce jako **uspokojivá alternativa**. Pokud jde o přiměřenost omezení výkonu dotčených práv, konkrétně o jeho **závažnost**, která vyplývá ze skutečnosti, že k zajištění došlo bez předchozího souhlasu uděleného soudcem, Soudní dvůr poznamenal, že **takové zajištění obecně podléhá procesním zárukám**, které mají zajistit zejména bezpečnost, integritu a důvěrnost těchto údajů. Ustanovení **unijního práva** týkající se provádění pravidel hospodářské soutěže mimoto **nevyžadují, aby soudce udělil předchozí souhlas** k provedení kontroly v podnikatelských prostorách.

Soudní dvůr však zdůraznil, že v **případě neexistence předchozího souhlasu uděleného soudcem** vyžaduje ochrana jednotlivců před zneužitím a svévolným jednáním **právní rámec a striktní omezení dotčených opatření**, jakož i záruky ve formě **následného úplného soudního přezkumu**. Soudní dvůr dodal, že v posuzovaných případech byly kontroly a zajištění povoleny portugalským státním zastupitelstvím, které je nezávislým justičním orgánem. Jeho souhlas může podle všeho přispět k vymezení úzkého právního rámce pro prováděné kontroly a zajištění, zejména pokud jde o určení jejich vhodnosti, doby trvání a věcného rozsahu.

Soudní dvůr nakonec uvedl jednu výhradu: nelze vyloučit, že mezi nosiče, na kterých byly předmětné e-maily uchovávány a ke kterým měli kontrolaři přístup, patřily **mobilní telefony, počítače nebo jiné elektronické nosiče dat, které patřily vedoucím pracovníkům nebo zaměstnancům podniků**, které jsou předmětem šetření. Vzhledem k tomu, že taková zařízení mohou být používána současně pro soukromé a profesní nebo obchodní účely, **může přístup k údajům uchovávaným v těchto zařízeních vést k závažnému, či dokonce zvláště závažnému zásahu do dotčených základních práv**, neboť ze všech těchto údajů by bylo možné vyvodit velmi přesné závěry o soukromém životě subjektu údajů. Je-li tomu tak, **musí být přístup k těmto údajům podroben předchozímu přezkumu ze strany soudu nebo nezávislého správního orgánu**, který disponuje veškerými pravomocemi a poskytuje veškeré záruky nezbytné ke sladění různých dotčených legitimních zájmů a práv.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění rozsudku, a případně jeho shrnutí](#) jsou zveřejněny na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro český tisk: Traian Moga ☎ (+352) 4303 3732.

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Zůstaňte ve spojení!

¹ Konkrétně se tato šetření týkala možného jednání ve vzájemné shodě mezi podniky, které vedlo ke zvýšení cen při poskytování teleradiologických služeb nemocničním zařízením spadajícím pod Národní zdravotní službu (věc C-258/23), potenciální kartelové dohody v oblasti cen testů na „covid-19“ požadovaných od portugalských orgánů veřejného zdraví (věc C-259/23) a podezření ze zneužití dominantního postavení v oblasti zpracování plateb (věc C-260/23).

² Článek 7 Listiny základních práv Evropské unie, který stanoví, že „Každý má právo na respektování svého soukromého a rodinného života, obydlí a komunikace.“

³ Chráněných článkem 8 Listiny základních práv.